

MATURITY NA PŮDĚ

Je tomu přibližně po dvě léta, co mohou vídat účastníci divadelních přehlídek v Rakovníku, v Hronově, v Libici nad Cidlinou a patrně i jinde skupinu tak asi šestnácti sedmnáctiletých děvčat, semknutou kolem Romana Musila. Romana mnozí divadelníci znají z jeho působení v mělnických souborech jako autora, muzikanta a herce. Nelze nezpomenout Královnu Koloběžku v režii Jiřiny Lhotské, na níž se podílel jako herec a hudebník. Roman je povoláním pedagog. Dal vale Mělníku a působí na Střední pedagogické škole v Berouně jako učitel dramatické výchovy. Ona děvčata jsou studentky jmenovaného pedagogického učiliště.

Ve dnech 28. a 29. dubna 1994 se událo na půdě této školy cosi neobvyklého. Píši-li na půdě, myslím to jak v základním, tak v přeneseném smyslu slova. Vedení SPgŠ v Berouně vytvořilo totiž v půdních prostorách školy velice příjemný a dostatečně velký a vybavený sálek. Slouží především jako učebna dramatické výchovy. Díky zbudovanému jevišti a jeho základnímu osvětlení jej lze využívat jako divadelní sál. Malý bufet v rohu místnosti napovídá, že je sto plnit i funkci klubu. Ve dnech, o nichž píši, sloužil především jako divadelní sál. Nutno dodat, že jako sál, který praská ve švech. Konala se tu totiž praktická část maturit z předmětu dramatická výchova.

Drobné inscenace, které jsem zde zhlédl, byly víceméně adresovány dospělému publiku, respektive soukmenovcům těch, kdo je vytvořili. Ve všech případech šlo o jevištní zpracování pohádek a pověstí. Výsledek, kterého se studenti dopracovali, byl velice pěkný. V případě Čerta a Káči přímo překvapivý ve své vynalézavosti, řemeslném zvládnutí inscenačního tvaru a žánru. Žánrová volba byla přitom z nejobtížnějších – muzikál. Velice zdařilá byla i inscenace pohádky Neposlušná kůzlátka. Dvě další představení (O Libuši, Červená Karkulka) v duchu studentské recese byla z hlediska divadelního tvaru a jeho provedení poněkud problematičtější, i když u publika hrála zjevně prim. Ve stínu těchto čtyřech uvedených představení zůstala jevištní zpracování Werichovy pohádky Královna Koloběžka I. Inscenátorům se nepodařilo nalézt výrazové prostředky, které by pregnančněji charakterizovaly postavy příběhu, ale také místo a čas, v kterém se odehrává.

Práce studentů, bez ohledu na finální výsledek, byla svědectvím jejich poučenosti o divadle, ale také o získaných dovednostech. Odvisle od toho byla dokladem o účinném způsobu jejich přípravy a dobrém pedagogickém vedení. Absolventská představení byla výsledkem cca půlroční práce, na jejímž počátku bylo hledání látek a témat k jevištnímu ztvárnění. Následovalo vytvoření scénáře a poté či ruku v ruce a tím vlastní práce na divadelním tvaru. Studenti pracovali samostatně. Pedagogické vedení se realizovalo formou

konzultací k jednotlivým krokům práce na přípravě a realizaci inscenací. Tomu však předcházela výuka v hodinách dramatické výchovy, ale také semináře, organizované při příležitosti konání divadelních přehlídek, jejichž záměrem bylo seznámit studenty s co nejširším záběrem divadelní tvorby.

Další část praktických maturit se uskutečnila následný den po večeru, v němž bylo uvedeno pět inscenací v rámci komponovaného programu, jehož součástí byla vystoupení písničkářů a jež byl završen vystoupením folkové skupiny Pavučina. Návštěvníci tohoto večera měli možnost zhlédnout výstavku prací – metodických pomůcek, které zhotovili studenti vychovatelské větve SPgŠ. Druhého dne byly uvedeny další inscenace, jejichž adresátem bylo dětské publikum. Studenti měli možnost volby. Ti, kteří nevolili absolventská představení, si mohli připravit metodickou ukázkou – hodinu dramatické výchovy s kolektivem dětí. Této druhé části jsem již nemohl být přítomen a nemohu tudíž referovat o jejím výsledku. Z toho, co jsem viděl, jsem nabyl pocitu, že jde o smysluplnou práci, které je nutno přiznat absolutorium, a která zajisté přinese své ovoce v budoucnosti v působištích absolventů.

Milan Strotzer

Publikováno: Časopis Amatérská scéna 4/1994, str. 9